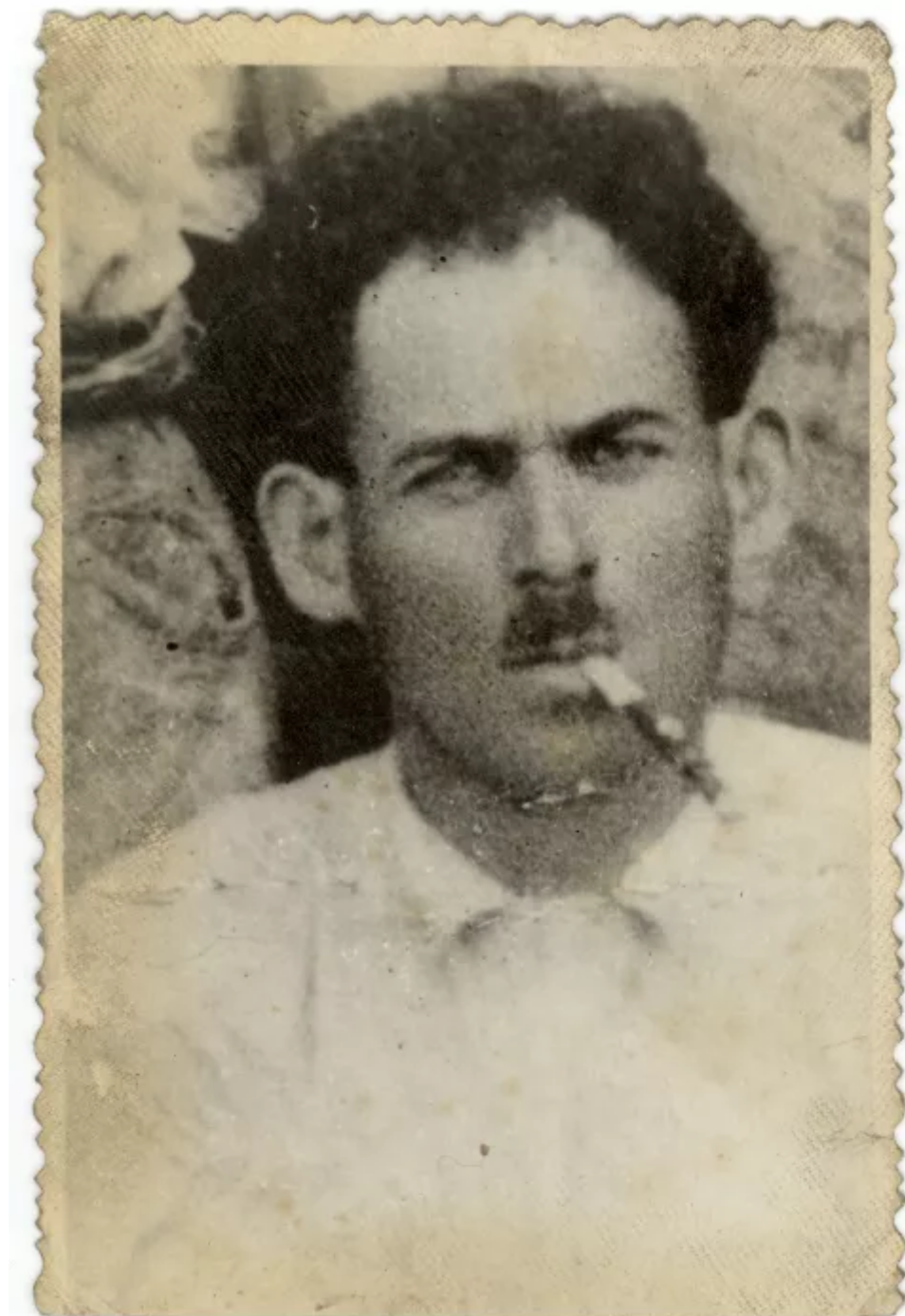

Jakubovics Izidor

A felvételen az apám, Jakubovics Izidor látható. A kép bizonyára Munkácson készült. Apám Munkácson született 1900 körül. Szobafestő volt. Ha szezon volt, akkor keresett. Nagyon jó ember volt. Amit keresett, hazaadta. Néha volt valami eldugva a zsebében, azt az anyám mindig megtalálta, tíz rubelt, öt rubelt [Munkács a trianoni békeszerződést követően az Első Csehszlovák Köztársasághoz került, ahol a hivatalos pénz neve korona volt. -- A szerk.]. Meghagyta neki, hogy legyen. Hát ilyen jó asszony volt a mamám. Inkább az anyuka volt otthon a főnök. Apám magyar ember volt, csak magyarul beszélt. Úgy járt, amikor felöltözött, mint egy úriember. Modern ember volt, és nem tartotta nagyon a vallást. Ő csak dolgozott, és kész. Az én apám nem tudta, hogy ez zsidó, ez keresztény, hogy különbség van köztük. Ő nem tett különbséget. Mint szobafestő

mindenféle emberrel dolgozott. Soha senkit nem bántott meg. Szeretett mindenkit, aki csak valamirevaló ember volt. Apám szeretett szivarozni, nem is szívott mást, cigarettát sem, csak szivart. Az én anyám lány korában dohánygyárban dolgozott, így tudott szivarokat csinálni. Még otthon is maga csinálta az apu szivarját. Az volt a legjobb. Harmincöt kopejkába került egy kis szivarkába a dohány. Vasárnap apám elment a szőlőbe, megivott egy liter bort, mint régen a férfiak. Több szőlős is volt, ahol árultak bort. A szőlők Munkács szélén, a hegyeken voltak. Elmentek oda egy barátjával, leültek, szívesen látták egymást, mert az embernek egyedül nem akarózik inni. Nekünk is volt szőlőnk. Bort is csináltunk, nem sokat. Az apu kósernek csinálta, amennyire lehetett. Nem árultuk, csak magunknak. A barátjával hol náluk, hol nálunk tartózkodtak. Az apám nem volt túl vallásos zsidó, nem járt úgy imádkozni [minden nap]. Elment egyszer egy héten. De azért minden reggel imádkozott. Tfilint is kötött. Szombaton a szülők templomba jártak. Mi, gyerekek az udvaron maradtunk, és vártuk az apukát, anyukát, hogy mikor jönnek ki. Apám bejárt, imádkozott, de úgy fából. Mondtam neki: 'Apám, minek megy oda, mikor úgyis tudom, hogy nem vallásos?' Különben is, a kommunista pártba járt, nem lehetett vallásos. De ő szeretett menni, hogy őt is lássák a templomban. Mi megszoktuk, hogy az apu ilyen, és kész.